

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
La strălănitare 300 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava Mică sub Nr. 3-1938.

Proprietar: Mitropolia Română Unită din Blaj
Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior
Director, IULIU MAIOR Redactor, SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME
conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V

Scumpetea

— Speculatorii — O învățătură și un indemn pentru plugari —

Peste țară s'a abătut, așa ca un val pustiitor, scumpetea. Nu te mai poți apropia cu bani puțini de o marfă, că rămâi rușinat. N'ai cu ce s'o cumperi. Toate s'au scumpit: hainele, lemnele, pâinea, fasolea, bucatele și de altfel toate lucrurile de mâncare.

Intr'o jumătate de an viața s'a scumpit mult, întrecând toate socotelile bietului om deprins să lege banul cu șapte noduri.

Se plâng de această scumpete: funcționarii, muncitorii, plugarii și chiar și negustorii. Și scumpetea crește pe zi ce merge. Ba, au început dela o vreme să lipsească și multe lucruri de ale mâncării. Sunt zile, când orășenii nu mai găsesc pe la măcelării carne și unsoare. Din prăvălii lipsește uleiul, fasolea, mazărea și altele. Păsările și ouăle sunt iarăși tot mai scumpe și mai rari.

Vinovații de acest rău nu se găsesc nicăiera. Negustorii se plâng și ei și spun că o duc tot mai rău. Plugarii de asemenea spun că nu mai pot trăi. S'a dat vina și pe speculanți, adică pe acei negustori, cari cam ascund marfa și o dau apoi numai cu prețuri mari. S'au și luat măsuri împotriva acestor speculanți. Și încă măsuri aspre. S'a vestit apoi, că guvernul și-a plecat și mai mult urechea la necazurile populației și a luat unele măsuri gospodărești pentru îmbunătățirea traiului. A poruncit chiar autorităților să ajute la aducerea lucrurilor cari lipsesc populației.

Mai sunt însă și alte măsuri, cari nu trebuie să pornească numai dela cârmuire, ci dela noi, din mijlocul nostru. Acestea privesc mai mult pe plugari.

Vremurile de azi întind și ele o mână de ajutor plugarilor, oricât de grele și de negre s'ar arăta. Produsele țărănești, adică lucrurile din gospodăria plugarului: vitele, păsările, ouăle, laptele, untul, bucatele și altele sunt tot mai căutate și mai bine plătite. Trebuie numai ca plugarii să caute și să și sporească aceste bunuri. Socotelile făcute de oamenii pricepuți arată, că și azi în țara noastră sunt vite și porci prea puțini și de soi rău, cu toate că noi am putea spori cu mult aceste bogății. Sunt

foarte multe gospodării țărănești cari n'au nici măcar o vită în curtea lor. Afară de aceasta în multe părți vitele pe cari le avem sunt de soi rău, iar vacile dau lapte puțin. Porci avem iarăși prea puțini și aceștia de soi rău. De aceea și carnea de porc este așa de puțină și așa de scumpă.

Lipsească apoi și păsările de curte — găinile, găștele, rațele — din multe gospodării. Multe din curțile țărănești sunt aproape pustii, când ele ar putea avea fiecare câte 50-100 de găini, rațe, găște, cari sunt destul de ușor de ținut și aduc un venit frumos și sigur. Intr'un an de zile, 40 de găini bune și de soi bun, îngrijite bine, dau cam acelaș venit, pe care l-ar da 4-5 hectare de pământ.

În alte țări, din vânzarea ouălor și a păsărilor se scoate un venit frumos, cu care se pot acoperi o parte din cheltuielile țării.

Toate acestea sunt lucruri pe cari nu trebuie să le uite plugarul și să le ia aminte. Dacă vremurile sunt grele și necazurile și primejdiile bat la ușa lui în fiecare zi, nu trebuie să uite, că acum are și el prilejul de a face un ban doi mai mult. Tot ce are el în gospodărie este căutat, bine prețuit și bine plătit.

Îmbogățindu-și gospodăria cu păsări și porci de soi, el nu va suferi nici odată de lipsa lucrurilor de mâncare și cu el nu vor suferi nici orășenii.

Greutățile prin care trecem acum să fie o bună învățătură pentru viitor.

Serbarea Reuniunii Mariane a elevilor dela Liceul „Sf. Vasile“. Duminecă, 19 Mai Reuniunea Mariană a elevilor dela Liceul „Sf. Vasile“ a aranjat o frumoasă serbare religioasă în sala Palatului Cultural. După ceremonialul străjeresc de deschidere a urmat cuvântul președintelui Reuniunii, elevul Iuliu Maior din cl. VIII, despre însemnătatea și rostul unei Societăți Mariane între elevii de școală, apoi s'a jucat drama „Stafia“. Serbarea a plăcut mult publicului numeros care a fost de față.

Serbarea zilei de 3/15 Mai la Blaj

Ziua aceasta așa de scumpă amintirii Românilor ardeleni a fost sărbătorită la Blaj cu toată căldura și însuflețirea de către preoții profesori și mulțumirea școlărilor din acest oraș.

Dimineața s'a slujit o sfântă liturghie în biserica catedrală, fiind de față I. P. S. mitropolit, profesorii și elevii, o delegație a comandanților străjeri din Ținutul Mureș și reprezentanții autorităților. După slujba religioasă a urmat pe Câmpia Libertății o frumoasă serbare de pomenire a acelor mărețe zile din trecut.

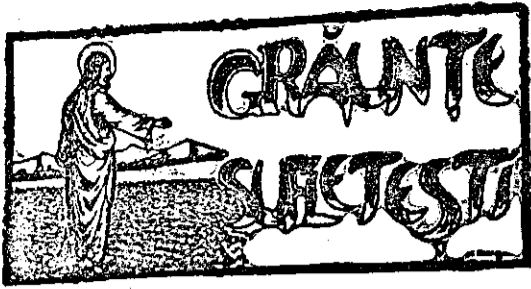
A vorbit dl Sever Pop în numele comandanților străjeri din ținutul Mureș, iar despre însemnătatea zilei pâr. canonic Dr. Vasile Alteni.

Serbarea s'a sfârșit cu vechiul cântec „Deșteaptă-te Române“ după care a urmat defilarea străjerilor și premilitarilor prin fața „Pietrii Libertății“.

După masă școlile din Blaj au dat o frumoasă serbare în sala Palatului Cultural. S'a jucat cu acest prilej piesa „Fântâna Darurilor“, scrisă de dl prof. Nic. Comșa dela Lic. „Sf. Vasile“.

O mare cinste pentru un avocat român a fost aceea când dl. Dr. Victor Vancea, avocat din Cluj, a fost la Roma distins cavaler de Malta de către cancelarul ordinului Luigi Raugoni Macchiavelli. Cavalerii ai acestui ordin nu pot fi decât numai bărbații de seamă catolici, cari se trag din familii nobile de cel puțin 300 de ani și sunt recunoscuți ca oameni cinstiți. El poartă mantie roșie, împodobită cu șnururi aurii, și sabie cu mâner de aur. Dl. avocat Dr. Victor Vancea este nepotul fostului mitropolit al Blajului Dr. Ioan Vancea de Buteasa, iar familia Vancea are diplomă de nobil din anul 1406, dela principalele ungar Gheorghe Racoșii. A doua zi după primirea în ordin, dl Dr. Victor Vancea a fost primit în audiență de către Preafericitul Părinte Papa Pius XII.

Rugăciunea Papei pentru pacea lumii: O, Răscumpărătorule — s'a rogat Preafericitul — ascultă cererea noastră, ca pacea ta să biruiască în lume și această pace să o dai și Italiei. Să fie din nou pace între neamurile și popoarele încercate de războiu, care, întunecate de patimi, au uitat legea iubirii. Depărtează, Doamne, dintre popoare gândul morții, al invidiei și al răzburării și fă din toate popoarele o singură turmă pașnică, ca toate neamurile să asculte de Tine și să stăpânească pacea“.

Pomenirea sfinților

Luând acum preotul în mână precura cea dintâi, zice:

„Intru cinstea și pomenirea preabinecuvântatei, măritei, Doamnei noastre, de Dumnezeu Născătoarei și pururea Fecioarei Maria; pentru ale cărei rugăciuni primește, Doamne, jertfa aceasta, întru altarul tău cel mai presus de ceruri“

și taie o părticea în formă de triunghi, o pune la stânga agnețului, așa ca agnețul să aibă acest triunghi de dreapta, și zice:

„De față a stătu împodobită împărțeasa, dea dreapta ta, în haină aurită îmbrăcată“.

Prin aceasta biserica dorește să arete că, după Domnul nostru Isus Cristos, Preacuratei sale Maice i-se cuvine cea mai mare cinste, fiind ea totdeauna și Maica noastră a tuturor.

Ia apoi preotul în mână stângă a doua precură și scoate din ea pe rând 9 părticele și le așează în trei rânduri, de sus în jos, în partea dreapta, de-a stânga agnețului, în față cu părticeaua Născătoarei de Dumnezeu și pomeneste pe rând: mai întâi pe *sf. Ioan Botezătorul*, care, este cel mai mare om născut din femeie și care a fost sfințit încă în pântecul maicii sale. Urmează la rând *prorocii*, dintre cari sunt pomeniți numai Moisi și Aaron, Ilie și Eliseu, David a lui Iesse, cei trei prunci cari au fost aruncați de vii în cuptor și Daniil; toți aceștia au prorocit despre Isus. În locul al treilea îi pomeneste preotul pe *sf. apostoli*, iară cu numele pe *sf. Petru și Pavel*, fiindcă acești doi au lucrat mai mult pentru propovăduirea credinței.

În rândul al doilea cea dintâi părticea e a *sfinților părinți și ai lumii mari* dascăli și ierarhi Vasile cel Mare, Grigorie Cuvântătorul de Dumnezeu și Ioan Gurădeaur, Atanasie și Chiril, Nicolae dela Mira Lichiei. Între acești mari ierarhi noul nostru liturghier îl pomeneste și pe Nichita al Remesianei apostolul Românilor. Urmează *sf. mucenici* cari cu vărsarea sângelui au mărturisit adevărata învățătură a lui Cristos; între mucenici se pomenesc *sf. Ștefan cel dintâi mucenic*, apoi sfinții Dumitru, Gheorghe, Teodor Tiron și Teodor Stratilat. Rândul al doilea se încheie cu *preacuvioșii și de Dumnezeu purtătorii părinți*, cari au dus viață sfântă și și-au înfrânt toate poftele și toate gândurile rele, trăind o viață de sfinți.

Face apoi preotul începutul rândului al treilea și pomeneste pe *sfinții și făcătorii de minuni fără de argint*, cari au făcut cele mai multe minuni, au vindecat oamenii de boale și de neputințe și cari ne stau într'ajutor și astăzi în ceruri cu rugăciunile lor. Nu uită apoi biserica să pomenescă nici pe *dumnezeii Părinți ai Preacuratei*, pe sfinții *Ioachim și Ana*, pe sfântul a căruia pomenire se face în ziua aceea, precum și pe toți sfinții, pen-

tru ale căror rugăciuni Dumnezeu ne miluește cu nenumerate daruri. În sfârșit scoate preotul și părticeaua a noua, în cinstea *sfântului a cărui liturghie se slujește*, așadară ori a sf. Ioan Gurădeaur ori a sf. Vasile cel Mare.

Așadară agnețul, care-l închipuește pe Domnul nostru Isus Cristos, are în dreapta pe Preacurata, iară în stânga pe toți sfinții. Prin aceasta vrea să arete biserica noastră, că Dumnezeu ascultă rugăciunile noastre prin mijlocirea Preacuratei și ale sfinților. Precum la regele nu poți intra decât prin mijlocirea celor din jurul lui, cam așa poți ajunge și la Dumnezeu mai ușor prin mijlocirea sfinților și a Preacuratei sale Maice.

Ia apoi preotul în mână a treia precură și scoate din ea mai multe părticele, pe cari le așează sub agneț, pomenind mai întâi pe *cel vii și apoi pe cel morți*. Între cei vii mai întâi pe Papa, pe Mitropolitul și pe episcopul în a cărei eparhie se află biserica, apoi întreagă tagma preoțească, pe ceice slujesc împreună cu el și-i ajută la sf. slujbă, pe Regele și pe toți domnitorii dreptcredincioși. Pomeneste apoi pe acela sau pe aceia, pentru cari se slujește acea sf. liturghie, punând pentru fiecare câte o părticea și zicând: *„Pomeneste, Doamne, pe robul tău (cutare)“*

După aceea luând a patra precură, zice:

„Pentru pomenirea și iertarea de păcate a fericitilor cititori ai sfintei Bisericii acesteia“

Apoi pomeneste preotul pe arhierul care l-a hirotonit și pe morții pe cari va vrea, zicând la fiecare:

„Pomeneste, Doamne, pe adorant robul tău (cutare)“

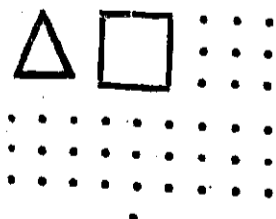
Și mai pe urmă zice așa, punând o părticea:

„Și pe toți cei cari întru nădejdea învierii vieții de veci și întru împărțirea ta au adormit, dreptcredincioșii părinți și frați ai noștri, iubitorule de oameni Doamne“.

Cea din urmă părticea o pune pentru sine și zice:

„Pomeneste, Doamne, și nevrednicia mea și-mi iartă toată greșala cea de voie și cea fără de voie“.

Iată cum se prezintă agnețul cu părticelele:

Avem așadară deasupra în rândul întâi agnețul în mijloc, de dreapta părticeaua mai mare a Preacuratei, de stânga agnețului cele nouă părticele ale sfinților, iară sub agneț părticelele viilor și ale morților.

Domnul Cristos, Preacurata și toți sfinții formează *biserica triumfală, sau biruitoare*, adică pe ființele fericite din rai. Părticelele celor vii dedesuptul agnețului formează *biserica militantă sau luptătoare* adică pe soldații sau militarii lui Cristos. Chiar din jos sunt părticelele morților, cari formează *biserica suferitoare*, adică pe aceia cari sufer în purgator. Chiar dedesupt este părticeaua preotului, care mijlocește rugăciunile bisericii luptătoare la Domnul

Cristos și totdeauna mijlocește și rugăciunile noastre pentru biserica suferitoare.

Toate trei aceste biserici împreună să numesc cu un singur nume *comuniunea sfinților*; iar biserica arată prin această marea legătură ce există între cele trei biserici și dovedește că preotul este cel care ține această legătură.

Părintele Iuliu

Din viața sfintei Sore Tereza de Pruncul Isus

Călugărița Maria Sfintei Inimi, sora și nașă a sfintei Tereza din Lisieux

(urmare)

În mănăstire

Întrând în mănăstire, în ziua cea dintâi de viață călugărească ea se simte așa de fericită ca și în ziua întâi sale sfinte cuminecând. „Isus m'a chemat“ — scrie ea — „și eu am venit la El. Ce fericire se poate asemăna cu aceea de a urma glasul Lui?... Ce taină! Nu e El stăpânul făpturii sale? Și El totuși o poteste să-L iubească. I-o cere chiar, *dacă vrea*. Fiind El dragoste, nu poate face altfel; dragoste cu sila e cu neputință. Ceeace e mișcător, este că El dorește să fie iubit și pune mare preț pe iubirea bietei Sale făpturii

În mănăstire, mica Tereza li ia cu mult înainte. Ce ființă cerească! Cum crește mereal Văzând-o prin zăbrelele sălei de primire, Mariei i-se pare că Dumnezeu a umplut sufletul sorioarei sale de toate darurile. Acum ea o primește și o încanună, ca o pregustare a vecinicii cununii.

Iubirea acestor surori e cu totul dumnezească. „Când te întâlnesc“ — îi scrie odată Tereza — „mi se pare că întâlnesc un înger. Eu văd în tine ceace alții nu pot să vadă, pentru că tu știi să ascunzi bine ce ești și, în ziua Domnului, mulți vor fi uimiți“.

Asemenea gânduri sfinte au nu numai ele amândouă, ci și altele. Cercetând-o în 1915 sora Leonia, călugăriță în mănăstirea visitandinelor din Caen, unde această soră poartă numele călugăresc de Francisca-Tereza, Mariei i se pare că vremea a încetat; trecutul e un fulger; și, de acum, începe ființa de față cea nesfârșită a vecinicii.

În mănăstire, la început e dată ca ajutor la slujba bolnavilor, apoi la bucătărie, la compărături, în grădină.

Pretutindeni se vede bunătatea ei mai presus de fire. Ce grijă deosebită are ea de nevrozele bolnave, obosite! Cum le strecoară ea pe neobservate, sub șervețel, câte o bucată de zahăr mai mult decât celor sănătoși, ca să se poată întrema mai curând! Dar atențiunea ei așa de dragă pentru surorile care n'o vedeau cu ochi buni! Când cineva a toturbat-o, de ce e cu atâta băgare de seamă la aceste surori, ea răspundea: „Vedeți, cu asemenea nimicuri se redă unui suflet turburat pacea!“

Dar ca grădinărească, cât e de fericită! Cu câtă bucurie nu plivește ea toate buruienile nu numai din straturile de flori și de legumi, ci și de pe cărări și din toate ungherele grădinii! Sădind iederă, tămăiță, trandafiri și alte flori, ea se gândește, cum ar putea fi și ea o floare, pe care dumnezeiescul Grădinar s'o răsădească în grădinile raiului! Dar aceasta numai spre bucuria și slava lui Dumnezeu, nu și a ei, fiindcă ea își dă bine seama, că unde începe interesul, acolo încetează dragostea.

Încercări și suferințe

La 8 Iulie 1897, când iubita ei sorioară Tereza, e greu bolnavă și trebuie dusă în infir-

meric, Maria e lângă ea. Așezându-i-se în față chipul făcător de minuni al Maicei Domnului, ea reamintește bolnavei aceste două versuri:

Tu, care ai venit să-mi zâmbești în dimineața
vieții mele.
Maică, vino și-mi zâmbește și acum; căci iată
o seară!

Tereza e atât de mișcată de aceste versuri spuse de sora și nașa ei Maria, încât între lacrimi și suspine, abia i-a putut spune: „Niciodată chipul Ei nu mi-a părut atât de frumos“!

În după amiaza zilei de 30 Septembrie 1897, când începe agonia acestei neasemuite surori, despre care ea scrie că era un cheruvim cu totul fără prihană sfințită încă din pântecul mamei sale, Maria știe să-și biruească lacrimile și durerea, văzându-și de treabă, la pregătirea oștilor, ca și cum nimic nu s'ar întâmpla. Ce însemnă credința și resemnarea în Domnul!

Întrebată în 1923, de ce dorește ca sora Tereza să fie declarată fericită și cinstită astfel de toată creștinătatea, Maria răspunde: „O doresc, pentru că socotesc că bunul Dumnezeu o vrea, și El va fi slăvit. El ne-a făcut, ca să-L cunoaștem și să-L iubim, dar puțini îl cunosc și, în urmăre, puțini îl iubesc. Cei mai mulți îl privesc ca Judecător și Stăpân, dar așa de puțini ca Părintel — Sora Tereza a Pruncului Isus învață să ne ducem la El cu încredere și dragoste și când Biserica va consfinți această cale de încredere care face sufletelor atâta bine, mi se pare că tot mai mulți vor veni sub acest steag și-i vor urma pilda. Pentru că Dumnezeu e dragoste și faptele îl slăvesc mai mult prin dragoste. Privesc, deci, pe sora Tereza a Pruncului Isus ca pe apostolul, ca pe crainicul ales de Domnul în vremea din urmă, pentru a vesti tuturor neamărginita dragoste ce El o are pentru noi“. Iar sărbătoarea beatificării i se pare o icoană a judecății. Cu o dumnezească măreție Sfânta Biserică arată judecățile lui Dumnezeu despre mica soră Tereza.

La fel gândește Maria și despre canonizarea, adică despre ridicarea surorii sale Tereza în rândul sfinților. „Pentru slava lui Dumnezeu eu sunt fericită“ — scrie ea — „dar numai pentru această slavă, pentru că Tereza are mai multă putere să-L facă cunoscut și iubit, să-i aducă suflete. Socotesc că El s'a

slujit de-o copilă, ca să arate celor mari și înțelepți ai lumii adevărata cale a cerului. Și El ni se arătase prunc la început, dar noi am uitat de aceasta; acum ne reamintește acest adevăr prin învățătura micii noastre Tereza“.

Și bucuria beatificării și aceea a canonizării surorii sale, li sunt umbrite de dureri și suferințe: umflături reumatice la mâni și la picioare, aprindere de plămâni. Dar ea rămâne senină, liniștită, împăcată. Când diavolul vrea să o împingă uneori în prăpastia desnădejdiei, ea spune: „Aș vrea să rămân pe pământ în această tristă stare trupească și sufletească, până la capătul lumii, dacă așa vrea bunul Dumnezeu, numai să se mântuiască tot mai multe suflete“.

Ca și sfânta ei soră, Maria își dă bine seama că, afară de dragostea lui Dumnezeu și jerta pentru suflete, toate sunt deșertăciune. Timp de 11 ani boala i se înrutățește mereu, dar ea nu se plânge. Când e întrebată, cum se simte, ea răspunde: „Sunt înconjurată și îngrijită de îngeri“.

(Va urma).

Pr. Ioan Georgescu

Cuvânt festiv

Rostit de Păr. Dr. VASILE AFTENIE
în ziua de 3/15 Maiu 1940

Nicicând ziua de 3/15 Maiu nu a fost sărbătorită în vremuri atât de critice ca cele pe care le trăim azi. Chiar de aceea trebuie, ca astăzi, aici pe Câmpia Libertății, în apropierea monumentului de care se leagă cele mai sfinte amintiri ale poporului românesc de dincoace de Carpați, să ne descoperim capetele și să răscolim trecutul.

Ziua aceasta este mândria noastră; câmpia pe care stăm vatră scumpă a românismului; cununa de școli ce o înconjoară, cu bătrâna Catedrală, mărturie vie a tot ce a fost Blajul cultural și bisericesc pentru neamul românesc.

Iată, de ce ne-am adunat și astăzi, ca în toți anii, să proslăvim această zi măreață cu toate relicele ei.

Păcat, că vremurile grele pe care le trăim nu ne-au permis să dăm amploarea care se

cuvenea acestei zile! Blajul, numit de atâtea ori Mecă a românismului, este doar locul de unde a răsărit soarele Românilor, care soare nicicând n'a fost mai strălucitor ca în memorabila zi de 3/15 Maiu 1848.

Era o zi frumoasă de Luni. Iată cum ne-o descriu istoricii: „Ziua de 3/15 Maiu era una din cele mai strălucite, era limpede, senină. Câmpul verde și înflorit. Era căldură fierbinte. Poporul sta numai în cămași albe, incinși toți cu șerpere“.

Văile Transilvaniei deja cu două zile înainte de măreața zi s'au fost transformat în râuri de oameni, cari în chioțe de bucurie se scurgeau spre Câmpul Libertății, formând o mare de oameni.

Românii transilvanii gemeau de veacuri sub jug străin. Sufletele lor au înăbușit în ele atâta amar și jale, încât era cu neputință să nu izbucnească. Răbdarea a fost de prea lungă durată.

Pronia cerească însă, nădejdea de totdeauna a Românului, a voit ca acest popor plămădit pe câmpille, prin văile și munții Transilvaniei, să-și redobândească libertatea și dreptul la viață. Pământul pe care l-a udat secole de arândul, cu sudoarea feței lui, trebuia să fie al lui.

Poporul românesc era despoiat de cele mai elementare drepturi politice și sociale. Dărilor erau grele, dar disprețul stăpânilor și mai greu. Starea lucrurilor apare atât de limpede din răspunsul dat stăpânirii din trecut, de către martirul neamului I. M. Clain, încă cu o sută ani înainte de 48: „Nu trebuie să vă mirați că bieților oameni în afară de piele nu le lăsați nimic, cu ce să se hrănească. Oare nu Românii vă lucrează ocele, minele de fier și de aur, iar de pe unii nu despoiați și pielea?“. Desnodământul trebuia să se producă.

Onorată Asistență, și în, 48, ca mai apoi și ca întotdeauna, poporul românesc aflându-se la răspântii anevoioase, a format zid puternic în jurul conducătorilor supremi, împreună cu elita societății. El știe să treacă peste orice considerente, fie ele politice, sociale și chiar confesionale. La nevole toate aceste dispar, rămânând singură ideea de unitate daco-romană între hotarele ei firești, a teritoriului pe care trăiește.

Foița „UNIRII POPORULUI“

Povestea rachiului

— Cum a răscumpărat un drăcușor o bucată de pâine —

Un țăran sărac plecase la munca câmpului fără să i luat ceva în gură; dar luase cu el la câmp o bucată de pâine. Țăranul răsună plugu și așeză sub o buruiană bucata de pâine, acoperind-o cu haina. Calul osteni și țăranului i se făcu foame. Însipse în pământ brăzdarul plugului, deschămă calul pe care-l lăsă să pască în voie, și apoi se apropie de haină ca să mănince. Ridică haina, ia pâinea de unde nu e. Caută omul, caută, întoarce haina în toate părțile, pâinea nicăieri. Țăranul se miră: „Mare comedie și asta“, cugetă el, „n'am văzut pe aici pe nimeni, și cineva mi-a furat pâinea“.

Acu, pâinea o furase un drăcușor, pe când țăranul ara. Se așezase după buruiană ca să audă pe țăran ocărând și chemând pe dracu.

Omulse întristase: „La urma urmei, zise el, n'am sămor de foame. Se vede treaba că cel care a uat o era slăbând. Să-i fie de bine“!

Omulse duse la fântână, bău apă, se odihni, adus calul, îl înhamă din nou și începu

iar să lucreze. Drăcușorul nu mai putea de ciudă că nu putuse face pe țăran să păcătuiască. El se duse la mai marele lui să-i povestiască pătania. Ii povesti mai marelui tot, cum furase pâinea țăranului și cum acesta, în loc să injure, zisesse: Să-i fie de bine!

Tartorul se supără:

— Numai tu ești de vină că te-a biruit țăranul, zise el, căci n'ai știut cum să-l iei. Dacă țăranii și apoi femeile se învață așa, s'a sfârșit cu noi, nu mai avem din ce trăi. Întoarce-te la țăran și răscumpără bucata de pâine. Dacă de-acu până peste trei ani nu birui pe țăran, te arunc într'un vas cu aghiazmă.

Drăcușorul se înfricoșă foarte. El dete fuga pe pământ și începu să chibzuiască, cum ar face să-și răscumpere greșala. Cine caută găsește. Drăcușorul se prefăcu într'un om de treabă și se înfățișă ca argat la bietul țăran.

Drăcușorul învăță pe țăran că într'o vară secetoasă e bine să sameni grâul pe un loc mlăștinos. Țăranul ascultă de argat și acmână în smârcuri.

La alți țăranii grânele erau arse de soare, la țăranul cel sărac grâul era înalt și cu spicul umflat. Țăranul se hrăni până în primăvară, ba îi mai rămase grâu.

Vara următoare argatul sfătui pe țăran să sameni pe coastă. Vara fu ploioasă. La toți ceilalți grâul putrezise și nu dăduse spic, la ță-

ranul nostru, pe coastă, se făcuse o mândrețe de grâu.

Argatul învăță pe țăran ca să facă rachiu din grâu. Țăranul făcu mult rachiu, începu să bea și dete și altora să bea. Drăcușorul se duse la tartor și se lăudă că a biruit. Tartorul veni să se încredințeze.

Când ajunse, văzu că țăranul postise pe frunțașii satului și-i cinstea cu rachiu. Femeia lui da rachiu oaspeților. Dar pe când ocolia masa, se împiedică de un colț și răsturnă un pahar. Țăranul se năcăji și ocări pe femeie: „Proasta dracului! — zise el —. Un lucru așa de preț să-l verse pe jos de parcă ar fi lături“!

Drăcușorul împinse cu cotul pe mai-marele lui.

— Vezi? zise el.

Țăranul injură pe femeie și începu să toarne el singur rachiu.

Un țăran sărac care nu fusese postit se întorcea dela muncă; el dete binețe oamenilor și se așeză mai la oparte. Se uită la oameni cum beau rachiu. E ostent și ar vrea să bea și el. Stă deoparte și așteaptă, așteaptă, înghițând în sec. Stăpânul casei nu-i dă și lui rachiu; el mormăie printre dinți: „Când ai sta să dai rachiu la toți“!

Diavolul se bucură, iar drăcușorul se făli: „Stai, să vezi, o să fie și mai rău“.

Țăranii cei bogați băuseră, gazda dease-

Dacă nu ar fi fost așa, n'am fi avut niciodată 3/15 Malu. Și cum s'ar fi putat întâmpla aceasta, dacă inimile lor n'ar fi bătut la fel, și dacă în gândul lor n'ar fi urmărit același sfânt ideal: desrobirea poporului român și trezirea lui la o nouă viață? În fața dragostei și a bunei înțelegeri se prăbușesc munții urei și dispar râurile de venin, făcând loc câmpurilor mănoase, străbătute de ape cristaline, vîndecătoare de dureri și de neazuri.

Să facem cu istoricul, o privire retrospectivă și să reconstituim, pe scurt, ziua a cărei aniversare o proslăvim azi.

În ziua de 25 Martie 1848, în prezența lui Timoteiu Cipariu, s'a pus la cale marea adunare. Aron Pumnul redactează proclamația-convocator, pentru Dumineca Tomii, pe care clericii și studenții (așa se numeau atunci elevii) dela școlile din Blaj au copiat-o în sute de exemplare și au împrăștiat-o în toate părțile țării locuite de Români.

„Să proclamăm pacea, frățietatea și libertatea”, pe care să le cesră „totalitatea poporului”. Așa suna proclamația.

În ziua următoare, 26 Martie, Simion Bărnuțiu a redactat o a doua proclamație către Români: „Să vă adunați în jurul principiului național, aci să stați, de aci să porniți...”

Guvernul din Cluj a interzis adunarea dela Dumineca Tomii, făcând răspunzător pe episcopul Lemenyi, și ordonând ca Aron Pumnul, fiind preot și profesor, să fie pedepsit. Dar în cele din urmă a crezut că nu e bine să oprească cu totul adunarea. A permis deci ca fiecare din cei doi episcopi Români să țină adunarea separat. Zis, dar nu făcut. Episcopul Lemenyi a și convocat-o pe 3/15 Malu la Blaj, iar Consistorul din Sibiu tot pe 3/15 Malu și tot la Blaj.

Adunarea s'a ținut în Catedrala din Blaj, unde mereu se auzeau cuvintele: „Trăește încă Dumnezeu neamurilor”. Alexandru Papia Ilarian a oprit pe mulți de a merge acasă încă din Dumineca Tomii.

Dar se apropie ziua de Luni, 3/15 Malu. Sibiienii și Brașovenii, în frunte cu Episcopul Șaguna, sosesc încă de Sâmbăta. La Mănărade li întâmpină delegația de Blăjeni trimisă de Lemenyi, anunțând pe Arhieru că tot timpul cât va petrece la Blaj va fi oaspele său.

menea. Ei începură să se lingușească unul pe altul, să rostiască vorbe mincinoase sau bârfeli. Tartorul ascultă, ascultă, lăudă pe drăcușor pentru isprava pe care o făcuse.

— „Dacă băutura asta — zise el — îi face să se lingușească unul pe altul și să se înșele, au să ne cadă toți în ghiară”.

— „Așteaptă, zise drăcușorul, nu s'a sfârșit. Lasă-i să mai bea un pahar. Acuma sânt ca vulpile cari se gudură și dau din coadă, caută să se înșele unul pe altul; dar stai să vezi, acum o să se facă răi ca lupii”.

Țăranii mai detersă pe gât un pahar; vorbele lor sânt din ce în ce mai aprinse, mai de rând. Acum nu se mai lingușesc, se ocărăsc. S'au pornit unii împotriva altora, sânt gata să se ia la bătaie, se zgârăie unul pe altul. Omul de gardă se amestecă în ceartă și e și el bătut.

Mai-marele se uită și nu mai poate de bucurie.

— „Las' că-i bine — zise el — e foarte bine”.

— Și drăcușorul de colo:

— „Stai că o să fie și mai rău! Să mai bea și al treilea pahar, și au să fie ca porcii”.

Țăranii au bătut și al treilea pahar și s'au îmbătat de tot. Limba li se împleticește în gură, strigă fără să știe de ce, dar nu se ascultă unul pe altul. Acum se despart și pleacă; unii merg singuri, alții câte doi sau trei. Toți cad în uliță.

Tot Sâmbăta a sosit Iancu și Buteanu cu Moșii și Moldovan cu mulțimile de pe Câmpie.

Românii cu lacrimi de bucurie în ochi își adresau reciproc salutul creștinesc: „Hristos a înviat, libertatea a înviat”, și primeau drept răspuns: „Adevărat a înviat”.

Adunării de pe câmp, de sub președinția celor doi Episcopi, i-a premers conferința din Catedrală începută cu invocarea binecuvântării Tatălui ceresc.

Nu este condelu care să poată descrie, nici glas omenesc să poată reproduce fidel ce s'a petrecut acolo. Înțelegem mai bine din starea sufletească a celor prezenți, cari au izbucnit într'un singur glas: „Vivat Țara românească, vivat libertatea, trăiască libera nașlunea română”!

Rostul celor 40.000 Români de pe Câmpia Libertății se desprinde din formula jurământului pe care au rostit-o cu o mână pe inimă, cu cealaltă ridicată, având ochii așintii spre cer: „Voiu susține totdeauna nașlunea română, nu voiu lucra niciodată în contra drepturilor și a intereselor ei, ci voiu ține și voiu apăra legea și limba noastră română, precum și libertatea, egalitatea și frățietatea. Așa să-mi ajute Dumnezeu și să-mi dea mântuire sufletului meu. Amin”.

Apoi, încheindu-se adunarea, a plecat fiecare pe la casele lor cu nădejdea de mai bine pentru viitor, care deși târziu, dar s'a împlinit.

Onorată Asistență,

Cu astfel de prilejuri cei mai în vârstă, cari au trăit mai aproape de mărețul eveniment a lui '48, varsă câte o lacrimă în semnul aducere aminte și recunoștință pentru conducătorii Românilor și pentru eroii neamului din acea vreme.

În schimb voi, tineret, și mai ales cei școlari, ați venit azi pe acest Câmp, nu ca să plângeți, ci să cinștiți pe înaintașii voștri și să vă oțeliți puterile pentru viitorul acestui neam, inspirați din virtuțile conducătorilor și animatorilor din '48. — În viață numai acela reușesc cari au o voință de fier, întemelată însă pe voința și dreptatea divină.

Pentru voi, iubii elevi, astăzi nu sunt suspendate cursurile. Voi și acum sunteți în clasă, împreună cu cei care au părăsit demult băncile școlii. Câmpia asta este sala de cursuri, iar

Omul de gardă, care a ieșit cu oaspeții săi, cade cu nasul în noroi, se murdărește și grohăce ca un porc.

Asta îi plăcu și mai mult tartorului: — „Prea bine! zise el, ai născocit o bătură minunată, și-ai câștigat bucata de pâine. Spune-mi cum ai alcătuit băutura? Trebuie să fi pus în ea sânge de vulpe, cecece a făcut pe țaran șiret ca vulpea; apoi sânge de lup, de l-ai făcut rău ca lupul, iar la urmă sânge de porc, cecece l-a făcut să cadă în noroi ca un porc”.

— „Nu, răspunse drăcușorul. N'am făcut așa. Sângele de dobitoac îi are totdeauna în el, dar nu se poate da pe față când omul are numai atâta grâu cât îi trebuie pentru a se hrăni. Atunci nu stă la gânduri și e gata să-și împartă și cea din urmă bucățică de pâine. Dar când a avut prea mult grâu, s'a întreat, cum ar putea să petreacă mai bine. I-am găsit eu un mijloc de petrecere: să bea rachiu. Când, voinde să petreacă, a început să prefacă grăul în rachiu, îndată a început să-i umble prin vine sângele de vulpe, de lup și de porc. Dacă o să bea înainte rachiu, n'o să mai rămână în el decât dobitoacul”.

Tartorul lăudă pe drăcușor, îi iertă bucata de pâine și-i dăte o slujbă mai mare în serviciul lui.

Piatra Libertății; catedrala de pe care ne vorbesc azi toți mușcalii neamului întruniți acum și de ani pe acest loc.

De comemorarea zilei de azi se desprind trei mari învățăminte în cari se reogîndește chipul și sufletul Românului.

1. Adunarea din '48 putem spune că a fost nu numai a Transilvănenilor ci a Românilor de pretutindenți. Cronicarii au remarcat prezența lui Alexandri, Russo, Caza, Bălcescu, Brătianu și alții, toți de dincolo de Carpați.

Sărbătoarea de azi este a neamului întreg. Este bunicul ori străbunicul evenimentelor naționale celor mai de seamă. Ei se datorează 1877 și 1918, ca timp de pregătire și țință istorică. De aci s'a aprins candela luptei conștiințe naționale. Poporul românesc aici a constatat, că mult poate el „unit în cuget și simțiri”. A plecat hotărît pe drumul trasat de cei mai înțelepți conducători și a realizat independența și unirea Românilor de pretutindenți, atât de dragă nouă tuturor.

2. Adunarea din '48 n'a creat o revoluție de desființare a drepturilor națiunilor colonizatoare și de distrugere. Nu. În '48 s'a proclamat o revoluție constructivă și de ridicare la dreptul ce li se cuvenea celei mai îndreptățite dintre toate națiunile Transilvaniei. Papia Ilarian o spune apriat în a sa „Istoria Românilor”, unde vorbește de 3/15 Malu: „De când e țara Ardealului, agitațiune ca aceasta nu s'a făcut, nici mai puternică, nici mai cutezătoare, dar nici în spirit mai de pace și de libertate”.

Revoluție făcută în spirit de pace! Așa făcuse Românu. El nu urește de moarte nici pe dușmanul lui. El este crescut în mireasma învățăturii creștine.

Dacă Românul ar fi un popor răsbunător, după unirea din 1918 ar fi trebuit să curgă șiroale de sânge, în urma răsbunării noilor stăpâni față de cei vechi. Asta însă nu.

Conducătorii noștri de atunci și cei de azi, în fruntea cărora stă însuși M. S. Regele Carol II, călcând pe urmele înaintașilor, stăpânii de cea mai curată dragoste creștinească, au îndemnat mereu, au stărut și chiar au poruncit dragostea între toți cetățenii acestei țări, fără deosebire de rasă ori confesiune. Acestei atitudini înțelegătoare a conducerii românești se datorește calmul și încrederea ce stăpânește azi în România, pe când în alte țări se cutremură mulțimile în fața zilei de mâine.

Cu astfel de atitudini popoul românesc poate înfrunta orice vremuri, ori cât de grele ar fi ele. Merge pe drumul dreptății dumnezeiești, știind că nimănui nu l-î face nedreptate.

3 În locul al treilea: să fim gata a ne jertfi oricând pentru neamul acesti românesc și pentru țara noastră mândră și frumoasă. Ea este a noastră, făurită de noi, cucerită de noi, împodobită de noi. — Nu ne-a fost dată în dar, ca să ni-se poată spune: în da s'o dați. Ea a noastră și gata!

De aceea să știe toată lumea că Românul nu urește; de al altuia nu se atinge, dar pentru ce este al său, fie chiar și un petec de pământ, stărul, se luptă și chiar moare. „Mărim mai bine în luptă cu glorie deplină, decât să fim sclavi țărăși în vechiul nost lământ”.

Onorată asistență, sărbătoarea zilei de 3/15 Malu trebuie să fie pentru noi, sal alea în zilele de azi, cel mai puternic îndemn de a ne închege rândurile și a ni le strâng tot mai mult în jurul căpeteniei Statului, care este M. S. Regele Carol II, având la temelie încredere deplină în Tatăl ceresc. Pe El să-L răgăm, ca să reverse haruri îmbelșugate peste neamul nostru, luminând pe conducători în sa fel, ca și din haosul ce ne înconjoară, România, cu tot

tezaurul ei sufletesc și național, să lasă teafără.
Așa să ne ajute Dumnezeu!
Trăiască M. S. Regele Carol II și Măria
Sa Marele Voevod Mihail! Trăiască Inaltul
Guvern! Sănătate!

Congresul Gen. Arhidiecezan al „Agru“-lui și „Umfru“-lui

Asociația generală a românilor uniți (Agru) și Uniunea Mariaș a Femellor Române Unite (Umfru) din Arhidieceza Română Unită de Alba-Iulia și Făgăraș, convoacă pe membrii „Asociației Generale a Românilor Uniți” și membrele „Uniunii Mariaș a Femellor Române Unite” la **congresul general arhidiecezan** prezdat de I. P. S. Mitropolit Dr. ALEXANDRU NICOLESCU ce se va ține în orașul Dumbrăveni, județul Târnava-Mică, în zilele de 25 și 26 Mai 1940.

ORDINEA DE ZI:

SĂMBĂTĂ 25 MAI 1940: Ora 16: Primirea în gara Dumbrăveni a I. P. S. Mitropolit Dr. Alex. Nicolescu și a comitetelor arhidiecezane. Ora 17: Ședința comitetelor arhidiecezane, în sala de conferințe a liceului „T. Cipariu” (etaj I). Ora 20: Paraclis în biserica gr. cat. Predicator Cl. Păr. Dr. Ioan Suciu, profesor la Acad. Teologică din Blaj.

DUMINECA 26 MAI 1940: Ora 9: Liturghie Arhidieceză, cu predica rostită de I. P. S. Mitropolit Dr. Alexandru Nicolescu. — După Sf. Liturghie: Recepție, în sala festivă a Primăriei. Ora 11.30: Ședința festivă a congresului în sala mare a Hotelului „Transilvania”. 1. „Impărate ceresc”, cântat de întreaga asistență. 2. Cuvântul de deschidere al I. P. S. Mitropolit. 3. Cuvântările celor doi președinți. 4. Salutul delegaților și delegatelor. 5. „Din trecutul bisericii noastre, confesiune rostită de d. Dr. Zenovie Păclișanu, director general în Ministerul Cultelor, București. 6. „Cuvine-se cu adevărat”. Ora 13.30: Masă comună în Restaurantul „Transilvania”. Ora 15: Ședința a doua, în sala mare a Hotelului Transilvania. 1. „Impărate ceresc”. 2. Confesiune religioasă pentru popor, rostită de Păr. Dumitru Văda, canonic mitropolitan, Blaj. 3. Exmiterea comisiunilor pentru verificarea procesului verbal al congresului și a rapoartelor comitetelor. 4. Raportul general al „Agru“-lui. 5. Raportul general al „Umfru“-lui. 6. Descărcarea comitetelor pt. gestiunea anilor încheiați. 7. Completarea comitetelor. 8. Alegerea localității pentru proximal congres. 9. Eventuale propuneri. 10. Cuvântul de închidere. 11. „Cuvine-se cu adevărat”, cântat de asistență. Ora 21: Concert religios, în sala mare a Hotelului „Transilvania”.

Blaj, la 7 Mai 1940.

Preș. „AGRU“-lui Arhidiecezan
N. NEGRUȚIU

Preș. „UMFRU“ Arhidiecezan
EM. HOPĂRTEAN-COLTOR

NB. Pentru mărturisirea credincioșilor stau la dispoziție mai mulți preoți. Anunțurile pentru cartuire și masă comună să se facă pe adresa On. Oficiu Propagandesc gr. cat. Dumbrăveni, Târnava-mică — Mariașele sunt rugate a prefera costumele naționale.

Membrii guvernului francez se roagă pentru biruință. Duminică în 19

Mai membrii guvernului francez, toate autoritățile și toate asociațiile catolice din Paris au mers la catedrala „Notre Dame” = „Doamna Noastră” din Paris și s'au rugat pentru învingere. Ei nădăjduesc că Dumnezeu va asculta rugămintele lor, pentru sfinții cei mulți pe cari le-a dat acea țară catolică și pentru preoții lor atât de buni cari slujesc zilnic liturghii în acest scop.

Prin **BONURI DE INZESTRARE**
Vă apărați vlașa și căminul

Ce se mai petrece în țară — Intâmplări din alte țări — Cum crește primejdia de război — Olanda s'a predat — Lupte crâncene între aliați și Germani

Instalarea noilor miniștri

La începutul săptămânii trecute s'a făcut instalarea noilor miniștri, intrați în guvernul refăcut de dl Gh. Tătărăscu.

La ministerul cultelor și artelor a fost instalat dl Ștefan Ciobanu, în locul dlui I. Nistor. La ministerul economiei naționale a fost instalat dl Mircea Cancicov, în locul dlui Constantin Angelescu, iar la ministerul aerului și marinei a fost instalat dl general I. Ilicușu numit ministru interimar în locul dlui general Paul Teodorescu.

O mare adunare a Frontului Renașterii Naționale.

În săptămâna trecută în mai multe comune din țară s'au ales sfaturile comunale ale Frontului Renașterii Naționale.

Alegerile acestor sfaturi sătești au fost prilej de mare sărbătoare în toate comunele pe unde s'au făcut.

Au luat parte la aceste adunări toți fruntașii vieții românești.

În Basarabia s'a ținut o mare adunare a Frontului în comuna Strașani din județul Lăpușna. A luat parte la această adunare și dl secretar general al Frontului.

Dela ministerul agriculturii

Marșla trecută s'a ținut o însemnată stătuire la ministerul agriculturii. Au luat parte dl ministru Gh. Ionescu-Șișești, directorii din acest minister și un număr de agricoli.

S'au examinat în această ședință lucrările de plugărie din întreaga țară. Ministrul plugăriei a hotărât să indemne pe plugari să nu lase nici o palmă de pământ neînsămânțată și să cultive cât mai multă fasole. Sămânța de fasole se și poate căpăta dela Camerele de Agricultură cu o reducere de 25%.

Luna Bucureștilor

Anul acesta „Luna Bucureștilor” va avea o deosebită însemnatate. Va fi o expoziție a înfăptuirilor din cei 10 ani de domnie a M. S. Regelui. Va fi și o expoziție de sărbătorire a M. S. Regelui.

Se vor arăta toate înfăptuirile la cari a ajuns industria, comerțul, plugăria și toată viața românească.

Se vor face cu acest prilej și mari serbări. Pentru lumea care vrea să viziteze această expoziție se va face o reducere de 50% și 75% pe tren.

Pedepse grele

În fața vremurilor și greutăților de azi, guvernul a făcut mari pregătiri. A chemat la jertfe însemnate pe toți cetățenii țării. Tuturor li-s'a cerut să ajute din bunul lor la pregătirile de apărare cari se fac.

Multe din taxele cari se pun astăzi sunt sortite să sporească fondul de apărare națională. Pe accia cari se vor sustrage dela plata acestor taxe, atât de trebuitoare țării, guvernul îi va pedepsi greu.

Pedepsirea lor se va face fără nici o cruțare.

România veghiază

Furtona războiului care bântue în alte țări s'a ținut până acum departe de pământul nostru.

Țara noastră veghează și pe mai departe la păstrarea liniștii și păcii.

În ultimul consiliu de miniștri s'a arătat din nou voința și hotărârea guvernului, de a duce pe mai departe această politică de pace și neutralitate.

România veghiază la păstrarea neștirbită a hotarelor ei și respectă drepturile vecinilor.

Controlul streinilor

Guvernul a luat aspre măsurile pentru controlul streinilor cari se află la noi în țară.

Nu se mai dă nici o prelungire de ședere la noi în țară, peste termenele date.

Toate termenele de ședere în țară, date până la 1 Mai 1940, au fost nimicite și acești străini supt silii să plece.

Streinii cari nu se vor supune acestei hotărâri a guvernului vor fi internați în lagăre. Pentru aceasta s'a și înființat un astfel de lagăr la Miercurea Ciucului.

Grijă și frământări

În săptămâna aceasta au sporit grijile și frământările.

Răsunetul războiului se simte parecă pretutindenea.

Stăpânește mare îngrijorare în Jugoslavia. Se vorbește chiar că această țară ar fi mobilizat și ar fi luat măsurile de apărare.

La începutul săptămânii Ungaria a mobilizat și ea două corpuri de armată. Comunicatul dat anunță că această mobilizare s'a făcut pentru exerciții nu cu gândul de a ataca vreun alt stat.

S'a mai anunțat apoi că Ungaria ar fi închis granița de către Slovacia. Vestea aceasta ca și mobilizarea Jugoslaviei, este desmințită.

Va intra Italia în război?

O primejdie mare s'a arătat de către Italia. În mai multe rânduri s'a anunțat că în această țară au fost mari manifestații împotriva aliaților, adică a Angliei și Franței. S'a chiar vorbit că această țară ar avea de gând să rupă pacea și să intre în război. Dela o zi la alta se aștepta intrarea Italiei în război. Italianii s'au arătat tot mai nemulțumiți de controlul pe mări, făcut de vapoarele engleze. Odată cu această îngrijorare sporește teama și în Elveția. Țara aceasta se simte tot mai primejdiosă în vecinătatea Italiei, Franței și Germaniei.

În aceste vremuri de frământări și griji, dl Roosevelt, președintele Americii, trimite un mesagiu dlui Musolini, în care îi cere, să nu intre în război. Dl Musolini a răspuns acestui mesagiu. Nu se știe însă care a fost cuprinsul răspunsului dlui Musolini.

Lupte crâncene

În tot cursul săptămânii s'au dat lupte crâncene pe frontul din Apus. A fost cea mai

crâncenă bătălie din istoria lumii. Lupta s'a dat între armate motorizate. Nemții au aruncat în luptă mari armate motorizate, tancuri și mașini de război. Se spune că au adus pe acest front peste 7000 de avioane și 2000 de tancuri.

Pe frontul belgian s'au dat lupte înverșunate între Maastricht și Lutlich. La Lutlich două forturi au fost ocupate de Germani, iar două au fost aruncate în aer. Au fost deasemenia lupte crâncene și pe frontul olandez la Maastricht și dealungul canalului Albert.

Germanii au deschis un foc puternic și asupra liniei Maginot. În fața apărării îndârjite a Francezilor au trebuit însă să se retragă.

Atacul Germanilor s'a îndreptat în două direcții, anume în direcția Bruxelles-ului și a orașului Anvers și în direcția Mensei. Prima înalțare a fost oprită de trupele motorizate franceze, iar în fața celei de a doua trupele franceze și belgiene s'au retras pe Meusa.

Situația s'a îngreunat însă tot mai mult pentru Olandezi. Trupele de parașutiști, lăsate în spatele frontului, măresc și mai mult greutatea luptei.

Principalele orașe din Olanda au fost ocupate de Germani, ceea ce a făcut pe Olandezi să se predea. În comunicatul pe care l-au dat, comandanții olandezi au spus că au făcut acest lucru, deoarece au avut pierderi prea mari.

Regina și guvernul Olandei s'au refugiat în Anglia. Se spune că Olandezii au avut peste 100 mii de morți. Luptele au continuat cu mare înverșunare pe Meusa. În cele din urmă Germanii au străpuns liniile belgiene de apărare și au ocupat orașele Bruxelles, Louvain și Malines. După ocuparea acestor orașe situația a devenit tot mai grea pentru trupele aliaților, cari au trebuit să se retragă din fața Germanilor cari au ocupat și Anversul.

Pe frontul francez, adică în Nordul Franței, Germanii au deslănțuit un puternic atac asupra liniei Maubeuge și Casignan pe cari le-au străpuns. În regiunea Maubeuge trupele germane au intrat în liniile franceze. Două divizii franceze au suferit pierderi mari. Trupele germane au înaintat și la sud de orașul Sedan.

Luptele cele mai mari și poate hotărâtoare se dau acum în Nordul Franței.

Comandantul trupelor aliate a fost schimbat

Generalul Gamein, comandantul trupelor franceze în războiul cu Germania, a fost schimbat și înlocuit cu generalul Weygand, comandantul forțelor aliate din Răsărit.

Generalul Weygand este cunoscut ca un mare comandant și partizan al războiului fulger, așa cum îl vreau Germanii.

Ce face America?

Departele de război din Europa, America se simte tot mai mult primejdulă.

De mai multeori, oamenii cu răspundere din această țară arată în cuvântările lor primejdia de război, care se apropie și de America.

Multă lume socotește că hotărârea Americii cu privire la războiul din Europa atârână în mare parte de hotărârea pe care o va lua Italia.

Se vorbește însă, că tot mai mulți sunt acela, cari cer intrarea Americii în război.

În America stăpânește părerea că zilele cari vin vor hotărî soarta războiului.

Dacă Francezii vor putea opri pe Germani în înaintarea lor, atunci, spun Americanii, Germania va fi învinsă.

Țară puternică

— România poate mobiliza în caz de război cinci milioane de soldați —

În aceste vremuri grele când din toate părțile se fac socoteli peste socoteli și se arată puterea de luptă a altor țări se cuvine ca și noi să se cunoaștem mai bine țara și să știm de ce este în stare într'un caz de război.

Într'o revistă din București s'a și publicat un studiu din care se arată puterea de război a țării noastre, numărul locuitorilor ei, bogățiile pe care le are, fabricile și mașinile.

Se spune în acel articol că după socoteli făcute în anul 1938, țara noastră are aproape la 20 milioane locuitori. Din aceștia 5 milioane sunt minoritari, anume: Unguri, Germani, Ruteni, Ruși, Bulgari, Țigani, Turci, Polonezi, Cehoslovaci, Greci, Armeni, Albanezi și altele neamuri.

În toate ținuturile Români sunt de trei ori mai mulți decât toți străinii aceștia adunați la un loc.

În vreme de război țara noastră poate mobiliza 5 milioane și 300 mii de bărbați. Din aceștia 4 milioane și 100 mii sunt pentru prima linie de luptă, iar ceilalți mai tineri pentru alte servicii.

Pe lângă o armată așa de numeroasă, țara noastră mai are bogății destule, un pământ bogat, păduri și fânețe, așa că ea nici odată nu va duce lipsă și va putea avea rezerve în caz de război.

Având o armată așa de mare, bogății destule, putem spune că țara noastră este puternică și în stare să poarte un război. Ea însă dorește pacea cu toată lumea și nu vrea decât să fie lăsată așa cum este acum, în hotarele ei firești.

Dragoste și moarte

Stârșitul unei povești vechi de dragoste dintre un fecior sărac și o fată bogată

În zilele trecute s'a judecat la Cluj un proces de omor. Invinuitul adus în fața judecăților omenești a fost un flăcău, Rogozan Petru dintr'o comună din județul Bihor. Vina lui era că în toamna anului trecut și-a omorât iubita, pe Maria Pârlog din acelaș sat cu el.

Dragoste între un fecior sărac și o fată de om bogat.

Dragostea lor a început ca atâtea povești de dragoste între feciorii și fetele satelor noastre. Era însă o dragoste între un fecior sărac și o fată bogată de om cu stare. Petru Rogozan era un fecior cuminte așezat și muncitor, dar era sărac, pe când Maria Pârlog era una din fetele cele mai bogate din sat. Totuși cei doi tineri au plănuit să se căsătorească împreună.

Mănat de dragostea pentru fată, Rogozan Petru a plecat din sat, ca să-și câștige ceva bani, pentru a se putea căsători.

Când s'a relintors acasă a aflat dela un prieten că Maria lui s'a schimbat și că s'a dat în dragoste cu un altul, un flăcău mai bogat.

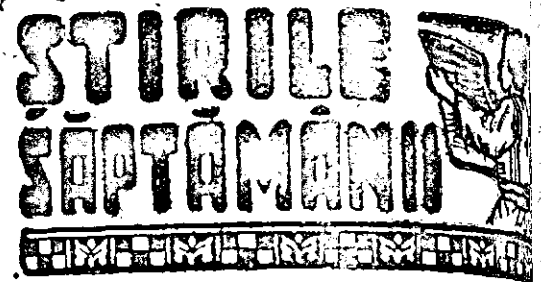
Chinuit de gândul că a fost înșelat, Rogozan Petru i-a cerut fetei, să-i mai dea o întâlnire în hotarul satului.

O lovitură de topor

Fata a primit și flăcăul s'a văzut din nou singur cu aceea pe care o iubia ca lumina ochilor lui. A întrebato, dacă l-a înșelat cu adevărat, ori vorbele ce se aud prin sat sunt numai

minciuni. Fata i-a mărturisit însă adevărul lucrul care l-a înșurat mult. Fără să-și mai dea seama de ceea ce face, Petru Rogozan a dat un topor din mâneca hainei și l-a lovit de multe ori pe aceea care o iubea. Înapăimăntându-se de fapta lui, a lăsat apoi totul și a fugit. A răscuns până în primăvara anului acesta de a s'a predat singur jandarmilor.

La această nenorocire a mai venit la un. Dela armată era dat ca nesupus la condamnare și a fost trimis și pentru vina aceasta la judecată.

Oricine primește această gazetă trebuie s'o plătească. Așa poruncesc și legile țării. Noi n'am trimis nimeni în gazeta decât dacă a cerut-o. Deci să vă voiască a ne trimite abonamentul, ca să nu fim siliți a-l preda avocatului nostru.

Ni s'a cinstit sabia lui Constantin Brâncoveanu. Această sabie a marelui vod, care a stăpânit Muntenia dela 1688 până la 1714, se afla până acum în marele muzeu Louvre din Paris. Săptămânile trecute această sabie ni-au cinstit-o Francezii nouă, așa că ea va păstra în muzeul dela București.

A abzis mitropolitul Bucovinei. P. Sf. Mitropolit Visarion Puiu al Bucovinei, Arhiepiscopul Cernăuților a abzis și și-a cerut regularea drepturilor la pensie. I. P. S. Sa (cunoscut și la Blaj), de când a luat parte în înmormântarea neuitatului mitropolit Dr. Vasile Suciu.

Pensionarea canonicului Petru Tămăian dela Oradea. Revista bisericească „Vestitorul” dela Oradea închină un număr canonicului Petru Tămăian, care, implinind 60 de ani, a fost trecut la pensie. I-se arată în acest număr de revistă toate vrednicile merite pe cari le are.

Mai avem încă din „Calendarul dela Blaj” vreo 20 de exemplare. Celce dor rește să-i aibă, să ne trimită într'un cuveț (cuvertă) sau prin mandat postal 15 Lei și îl trimitem imediat calendarul.

Biserici din ghiață. În Islanda, o mare insulă ce se află între Anglia și America, în miazănoapte, bisericile sunt făcute din ghiață. Nu mai puțin de 600 astfel de biserici se află acolo și, se spune, că sunt destul de calde roase. Fereștile sunt de sticlă. Aceste biserici s'în 6-8 ani.

Se scumpesc lemnele de foc mai mult. Cauza este că iarna trecută a fost prea grea și s'au ars toate lemnele tăiate de muncitorii, fiind concentrați, n'au putut tăia destule și că C. F. R. a scumpit prețul transportului. Dacă guvernul nu va ști face ordinea la iarnă vom degera de frig.

A murit părintele robilor. De curând a murit la Madrid, în capitala Spaniei, preotul Perez de Polgar, supranumit și părintele deșerturilor sau robilor. La înmormântare au luat parte 3 mii și nuntial papal, apoi zeci de mii de oameni, iar sicriul l-au purtat pe umeri până la groapă 50 de deșerturi îmbrăcați în haine de robl. Iată pentruce: Păr. Perez a fost

acela care a introdus obiceiul de a li-se lerta din pedeapsă robilor atâtea zile, câte s'au purtat bine. Tot el a introdus și obiceiul de a se plăti munca deșinșilor, iar din venitul curat 1/3 parte se dă pentru susținerea lor, iar 2/3 părți se trimite acasă la femele și copii. A fost așadar vrednic acest mare preot de înmormântare ce i-s'a făcut.

O nouă armă germană. Germanii au iscodit acum o armă nouă, pe care au și folosit-o în luptele din Belgia. Spun luptătorii belgieni că arma aceasta a fost folosită de parașutiștii germani și că ea are o mare putere asupra armelor dușmanului. Anuare, spun ei, îndată ce s'au coborât parașutiștii germani, soldații belgieni n'au mai putut trage cu armele lor. Nu se știe însă bine, dacă noua armă germană are putere numai asupra armelor dușmanului, ori și asupra omului.

Cât ar trebui să trăiască omul. Socoteala aceasta o face un mare învățat american. El spune că omul ar trebui să trăiască, în mijlociu, cam 195 de ani. Aceasta este vârsta pe care trebuie s'o atingă fiecare om. Nu știm cât adevăr are socoteala Americanului, dar vedem însă că nimeni nu poate ajunge această vârstă.

Mulțumită publică. Curatorul bisericilor române unite din Galda de sus mulțumesc și pe această cale domnului senator căsătorit Albini din Zlatna pentru generoasa donație în sumă de 2000 (adecă două mil) Lei, făcută acestei biserici cu ocazia sf. sărbătorii Invierii. Dumnezeu să-l primească gestul nobil. Preot: Adrian Nestor.

Cursuri de cantori deocamdată nu se dau la Blaj, fiindcă mai sunt cantori destul cari au absolvat cursurile trecute. Toți aceia, cari dori să asculte astfel de cursuri, să facă mai câte o cerere către Preaveneratul Consistor Arhiepiscopesc din Blaj, arătând că în parohia lor nu este cantor diplomat. Dacă vor să facă cereri multe, poate că Preaveneratul Consistor Arhiepiscopesc din Blaj va încuviința ținerea unui astfel de curs la toamnă. Aceasta o vom vedea drept răspuns la tot mai multele întrebări ce ni-se trimit la gazetă.

500 de ani dela născocirea tiparului se împlinesc anul acesta. Născocitorul a fost germanul Ioan Gensfleisch nobil de Gutenberg. Cu vremea i-a rămas apoi numele de Gutenberg, sub care-l cunoaște toată lumea. La sfârșitul vieții sale a ajuns în mare mizerie, iar arhiepiscopul Adolf din Mainz l-a scăpat din mizerie, aducându-l la curtea sa. A murit la 1467 ori la începutul anului 1468. Numele său rămâne neperitor, fiindcă binefacerea lui pentru omenire n'are seamăn.

Și-a uitat să meargă la cununie. Într-un orașel din Letonia, fără din partea de miazănoapte a Europei, într-o duminică din Martie trecut era că se ține cununia unei tineri perechi. Toată lumea era adunată, afară de mire. Căutatu-l-au în toate părțile, dar nici el nu l-au aflat. Atunci i-a venit în minte un prieten, că mirele este mare fotbalist. S'a dus la arena de fotbal; unde mirele aștepta să se termine jocul și până atunci n'a voit să meargă la cununie. Măsurat mire, nu-l așa?

Unde se bea bere mai multă. Răspunsul e că în Germania, și anume în Bavaria. În orașul Bamberg din Bavaria se beau 136 litri de bere la an de fiecare locuitor, la München 130 litri, pe urmă urmează orașele Regensburg și Nürnberg, unde bea fiecare locuitor peste 100 litri de bere la an.

INVATAȚURA ZILEI:

Cum veți îngriji așa veți dobândi

Distrugeți omizile, paiangenii roși, păduchii și purecii de pe plante cu

PRAF ȘI LEȘIE DE TUTUN

Vindecați vitele de răie și ferii-le de boli și insecte, spălându-le cu

LEȘIE DE TUTUN

și gospodăria voastră va avea un viitor îmbelșugat

Produse de vânzare la toate depozitele C. A. M.

Praf de tutun în pachete: 1 kgr. Lei 20 și 500 gr. Lei 10. -- Leșia de tutun în bidoane 1 kgr. Lei 35 și 2 kgr. Lei 70.

Se pot comanda și prin orice debit de tutun

C. A. M. PRAF ȘI LEȘIE DE TUTUN
LEȘIE DE TUTUN

CASA AUTONOMĂ A MONOPOLURILOR REGATULUI ROMÂNIEI

671-1

I-a scos cloca amândoi ochii. Copilul de 4 ani Francisc Tulai din Slovacia s'a dus, nefiind mamă-sa în casă, să se joace cu cloca ce cloca într'o coșarcă. Cloca, fricoasă că-l la oule, i-a sărit în față și i-a scos amândoi ochii. Pe când a intrat în casă mamă-sa, și-a aflat copilul în sânge, sbierând de durere cu amândoi ochii scoși din orbite.

Tineretul din Germania este foarte bine ținut în frâu. Băieții și fetele până la 18 ani nu au voie să se plimbe pe străzi, fără însoțitori, nici să intre în cârciume sau în cinematografe, nici să umble seara după 9 pe străzi, nici să fumeze. Celce nu se supun sunt pedepsiți cu închisoare.

Japonia are mai mulți confesori militari catolici, decât am crede. Cu mare uimire am citit într'o revistă catolică, cât de înțelegători sunt Japonezii față de catolicism. Împăratul Japoniei, care este păgân, a numit de curând 30 de confesori militari catolici, ceea ce e mare lucru în Japonia păgână, unde religia catolică abia acum începe a se răspândi. La noi în România — unde bisericile unite i se poate mulțumi întreagă cultura românească și unde trăim aproape 2 milioane de români uniți — noi Românii uniți n'avem decât 3 confesori militari.

A murit născocitorul radio-ului. La Paris a murit, în vârsta de 90 de ani, profesorul Eduard Branby, care a născocit radio-ul în anul 1889. Dela acest francez a preluat această născocire învățatul italian Marconi, care a tot desăvârșit-o, până s'a ajuns la ceea ce este astăzi.

† Elena Pop Hossu-Longin

Zilele trecute s'a stins din viață, la Băsești, dna Elena Pop Hossu-Longin, fiica marelui luptător național Gheorghe Pop de Băsești, numit de toți Badea Gheorghe, celce a prezidat adunarea dela 1 Decembrie 1918 la Alba-Iulia, și văduvă a vestitului avocat Francisc Hossu-Longin.

Adormita în Domnul a fost o femeie foarte de seamă, de o cultură europeană și tot deodată o mare binefăcătoare.

La înmormântarea ei a plecat nou numi-

tul episcop pâr. Dr. Vasile Aftenie, ca reprezentant al Înaltpreasfințitului nostru Mitropolit.

Intreaga avere de 1600 jughere pământ și castelul din Băsești rămâne Capitlului Mitropolitan din Blaj, care va deschide acolo, conform dorinței marelui român Badea Gheorghe, o școală de agricultură.

În vecl pomenirea ei și facă-l Dumnezeu partea cu dreptul!

Sosirea și plecarea trenurilor din gara Blaj, începând cu ziua de 19 Mai 1940 Spre București

Felul și Nr. trenului	So-sește	O-prește	Pleacă	De unde? până unde?
Accelerat 304	0.27	1	0.28	Oradea-Buc.
Accelerat 202	1.54	1	1.55	Curtici >
Personal 3010	5.34	18	5.52	Oradea >
Lux Or. Expr. 22	5.43	1	5.44	Curtici >
Personal 3002	11.06	2	11.08	Oradea >
Rap. Ardeal 32	12.03	2	12.05	Ep. Bihor >
Accelerat 302	15.12	2	15.14	Oradea >
Rapid 24	17.07	2	17.09	Curtici >
Personal 3018	18.08	4	18.12	Cluj >
Accelerat 402	23.32	8	23.40	Sighet >
Personal 3022	23.51	5	23.56	Teiuș-Brașov

Spre Teiuș

Felul și Nr. trenului	So-sește	O-prește	Pleacă	De unde? Până unde?
Personal 3017	3.06	2	3.08	Bucur. Cluj
Accelerat 401	4.07	2	4.09	Buc. Sighet
Accelerat 201	5.40	5	5.46	Buc. Curtici
Accelerat 303	8.25	2	8.27	Buc. Oradea
Personal 3001	12.39	2	12.41	Buc. Oradea
Rapid 23	14.12	1	14.13	Buc. Curtici
Accelerat 301	17.35	2	17.37	Buc. Oradea
Personal 3021	19.42	2	19.44	Brașov Teiuș
Rap. Ardeal 31	20.38	2	20.40	Buc. Ep. Bih.
Personal 3009	22.01	2	22.03	Buc. Oradea

Spre Praid

Felul și Nr. trenului	Pleacă
Personal 3131	5.58
Automotor 3133	8.30
Personal 3135	12.46
Automot.* 3137	15.30
Automot. 3139	18.25

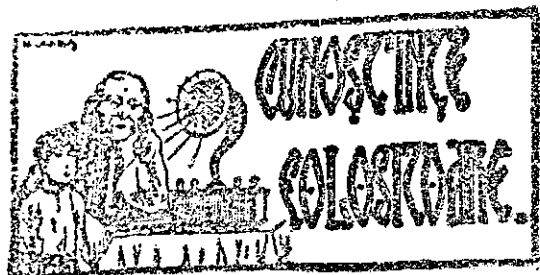
Dela Praid

Felul și Nr. trenului	So-sește
Automotor 3134	8.20
Automot.* 3138	11.55
> 3140	16.55
Personal 3136	20.00
Personal 3132	23.20

*) Circulă numai între 15 Iunie și 15 Septembrie.

Cetiți și răspândiți

„UNIREA POPORULUI”

Să ne înscriem cât mai mulți înși la concursul grâului și al porumbului

Se aduce la cunoștința plugarilor, că și în anul acesta, ca și în anii trecuți, va avea loc serbarea concursului pentru cultura grâului și a porumbului.

În acest scop, agricultorii mari, mijlocii și mici, sunt invitați, să se înscrie la Ocoalele Agricole respective, până la 1 Iunie a. c. pentru grâu, iar pentru porumb până la 15 Iunie a. c.

La concursul grâului pot lua parte:

a) Proprietarii mari, dacă au cultivat cel puțin 25 hectare.

b) Proprietarii mijlocii cu cel puțin 5 ha. și

c) Proprietarii mici cari au cultivat sub 5 ha., dar au cel puțin 1 Ha.

La concursul porumbului se pot înscrie: agricultorii mari cari au cultivat cel puțin 10 ha, iar pentru agricultorii mici se cer aceleași suprafețe ca pentru grâu.

Trebuie să dăm atențiunea cuvenită acestor cinstite întreceri, la care vor fi sărbătorite acele ce poartă sapa și plugul dealungul și lăutul celor 9 milioane hectare cultivate cu grâu și porumb, cari asigură populației și armatei hrana atât de necesară mai ales în aceste timpuri grele.

La concursul grâului se va, răsplăti nu dârnicia naturii, ci destoinicia plugarului.

Se va da întâietate agricultorilor cari:

1. au sămănat grâul sau cucuruzul într-o rotație bună, după o plantă potrivită,

2. cari au făcut 2 arături cu îngrășăminte

3. cari folosesc semințe alese și

4. au gospodărie bine înzestrată cu mașini agricole necesare, groapă de nutreț și nu le lipsește îngrășăminte cu bălegar.

Toți agricultorii sunt invitați, să răspundă cu dragoste și să se înscrie într'un număr cât mai mare.

Trebuie, să înțeleagă terța pe care o face Statul în aceste vremuri grele, să-și dea seama de chemarea ce au și să nu uite că ocupă locul de frunte în această țară.

Scopurile urmărite de Ministerul Agriculturii și Domeniilor sunt următoarele:

1. Urmărește să producă o rodnică întrecere între agricultori, încurajând pe cei ce lucrează cu suflet și după staturile celor chemați să-l conducă.

2. Urmărește să se cunoască regiunile și solurile cari produc cele mai bune și mai mar recolte de grâu și porumb.

În felul acesta se conving și agricultorii de rezultatele bune ce le dă o muncă pricepută, iar strălăcății îl facem cunoscută falma grâului românesc.

Răsplătirea celor mai buni agricultori, se va face într'un cadru sărbătoresc în toate capitalele de județ, unde toată lumea își va face o plăcută datorie să la parte, clustind astfel pe cel mai vrednic gospodar.

Suntem convinși că și de data aceasta premianții județului nostru ne vor reprezenta, ca și în anii trecuți, la concursul național dela București, luând astfel parte la marea sărbătoare a agriculturii românești, unde va fi de

față toată suflarea românească, în frunte cu primul plugar al țării, M. S. Regele Carol al II-lea.

Ing. agr. Ioan Gherman

Poșta gazetelor

Veres Grigore cantor. Primind carta postală în 13 Aprilie, noi am reclamat numaidecât la poștă, de unde am primit răspuns abia în 15 Mai, și anume că »numerele de 11 și 13 ale gazetei au fost ridicate de curierul comunal și Primarul comunei Apatin, în care domiciliază destinatarul. S'au luat măsuri pentru regulata ajungere a lor la mâna destinatarului. Deci D. Ta trage-l la răspundere pe Primarul comunei și pe curierul poștal sau măciucașul, că ei sunt de vină. Îi poți și pără.

Alexă Pops Făget. La carta D. Tale postală din 24 Martie 1940 răspundem: Reclamând la poștă, ni-s'a răspuns: »Correspondența comunei Făget este ridicată de factori comunali. Și cum înainte de 1 Aprilie 1940 era un alt factor din comuna Chesler, care pentru purtarea lui a fost înlocuit, s'ar fi putut chiar el să fi est-tras acest ziar al reclamantului. Dela primirea prezentei am constat că ziarul vine regulat».

Josă M. Glurgi, Sagna. Dela poștă ni-s'a răspuns: »Nu au sosit trei numere consecutive. Ziarele se predau la domiciliu destinatarului. Nici odată, până la nesosirea acestor ultime 3 numere, nu s'a întâmplat să nu sosească gazetele.»

Decizii

TRIBUNALUL TÂRNAVA-MICĂ

Extrase din registrul pentru asociațiunile recunoscute persoane juridice.

Nr. ord. 14-1.

Titlul sau denumirea persoanei juridice: Societatea de înmormântare »Sfânta Elisabeta«, din Ibașfalău. Sediul: Ibașfalău.

Numele, profesiunea, domiciliul și naționalitatea persoanelor ce compun organele de direcțiune și administrație:

1. Dr. Ioan Ilyes, șef de serviciu, președinte; 2. Papp Mihail, fabricant de sifoane, vicepreședinte; 3. Binder Francisc, curelar, casier; 4. Szabo Iuliu, rotar, secretar. Membri în comitet: 5. Gümö Emeric, tâmplar; 6. Szentpeteri Cristor, tâmplar; 7. Zvaritz Dănilă, comerciant; 8. Szalontai Carol, pantofar; 9. Tentea Petru, econom, român; 10. Moldovan Josif, olar, român; 11. Vișelcar Ioan, pantofar, român; 12. Schiltz Ioan, tinichigiu sas. Membri suplimentari: 13. Solgyelgya Francisc, pantofar; 14. Magyarosi Ioan, econom, ceilalți maghiari și domiciliați în Dumbrăveni.

Modificări ulterioare: Modificarea membrilor din direcțiune s'a înregistrat în baza încheierii Nr. 751-924, din 3 Februarie 1940, membri aleși în adunarea din 14 Martie 1926.

Dumbrăveni, 6 Februarie 1940.

Dos. Nr. 751-924.

— Nr. ord. 14-2.

Titlul sau denumirea persoanei juridice: Societatea de înmormântare »Sfânta Elisabeta«, din Ibașfalău. Sediul: Ibașfalău.

Numele, profesiunea domiciliul și naționalitatea persoanelor ce compun organele de direcțiune și administrație:

1. Dr. Ioan Ilyes, șef de serviciu, președinte; 2. Oberth Carol, croitor, vicepreședinte; 3. Binder Francisc, curelar, casier; 4. Györfy Andrei, secretar. Membri în comitet: 5. Zvaritz Dănilă, comerciant; 6. Barabaz Francisc, croitor; 7. Vass Dominic, pantofar; 8. Tentea Petru, econom, român; 10. Szolgyelgya Francisc, pantofar; 11. Schiltz Ioan, tinichigiu; 12. Keresztes Francisc. Membri suplimentari: Jakab Arpad, mecanic; 14. Magyarosi Ioan, econom. Censori: 15. Radi Alexandru; 16. Laurențiu Ioan, funcționar, român; 17. Ioan Gyarmati sen., pensionar, toți ceilalți maghiari și domiciliați în Dumbrăveni.

Modificări ulterioare: Modificarea membrilor din direcțiune, aleși la 20 Mai 1929, s'a înregistrat în baza încheierii Nr. 751-924, din 3 Februarie 1940.

Dos. Nr. 751-924.

— Nr. ord. 14-3.

Titlul sau denumirea persoanei juridice: Societatea de înmormântare »Sfânta Elisabeta«, din Ibașfalău. Sediul: Ibașfalău.

Numele, profesiunea, domiciliul și naționalitatea persoanelor ce compun organele de direcțiune și administrație:

1. Keresztes Francisc, casier; 2. Szekely Gheorghe, secretar. Membri în comitet: 3. Jakab Arpad, mecanic;

Tipografia Seminarului Teologic gr.-cat. Blaj

4. Dozsa Bela, econom. Membri suplimentari: 5. Kez Gavrilă, lăcătuș. Censori: 6. Madarasz Mihail, 7. Lengyel Grigorie, tinichigiu, toți maghiari și domiciliați în Dumbrăveni.

Modificări ulterioare: Modificarea membrilor din direcțiune, aleși la 19 Ianuarie 1930, s'a înregistrat în baza încheierii Nr. 751-924 din 3 Februarie 1940.

Dumbrăveni, la 6 Februarie 1940.

Dos. Nr. 751-924

— Nr. ord. 14-4.

Titlul sau denumirea persoanei juridice: Societatea de înmormântare »Sfânta Elisabeta«, din Ibașfalău. Sediul: Ibașfalău.

Numele, profesiunea, domiciliul și naționalitatea persoanelor ce compun organele de direcțiune și administrație:

1. Gyarmati Ioan sen., pensionar, vicepreședinte. Membri în comitet: 2. Carol Nagy pantofar; 3. Mezős van Josif, olar, român. Censori: Szűcs Eugen, funcționar; 5. Lengyel Grigorie tinichigiu, toți maghiari și domiciliați în Dumbrăveni.

Modificări ulterioare: Modificarea membrilor din direcțiune aleși la 26 Februarie 1933 s'a înregistrat în baza încheierii Nr. Prsj. 751-924 din 3 Februarie 1940.

Dos. Nr. 751-924

— Nr. ord. 14-5.

Titlul sau denumirea persoanei juridice: Societatea de înmormântare »Sfânta Elisabeta«, din Ibașfalău. Sediul: Ibașfalău.

Numele, profesiunea, domiciliul și naționalitatea persoanelor ce compun organele de direcțiune și administrație:

1. Dr. Ioan Ilyes, șef de serviciu, președinte; Farcaș Emeric, vicepreședinte; 3. Ioan Gyarmati casier; 4. Szekely Gheorghe, secretar. Membri în comitet: 5. Jakab Arpad, mecanic; 6. Vass Dominic; 7. F. lich Anton; 8. Dozsa Bela, econom; 9. Nagy Carol pantofar; 10. Vacri Gheorghe; 11. Kubn Ludovic, comerciant; 12. Tentea Petru, econom, român; 13. V. Nicolae, pantofar, român; 14. Keszler Dănilă, M. supleanți: 15. Biro Carol, pantofar; 16. Nagy Mihail. Censori: 17. Gabor Anton; 18. Madarasz Mihail; 19. Lengyel Grigorie, toți maghiari din Dumbrăveni.

Modificări ulterioare: Modificarea membrilor din direcțiune aleși la 9 Februarie 1936 s'a înregistrat în reg. pers. juridice în buza încheierii Nr. Prsj. 751-924 din 3 Februarie 1940.

Dumbrăveni, la 6 Februarie 1940.

61 (1-1)

Dos. Nr. 751-924

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

De vânzare

Imobilul din Mediaș strada Gheții No. 12.

Licitația se va ține în ziua de Luni 10 Iunie 1940 ora 11 a. m. la sediul Băncii Naționale Blaj (locul calul Băncii Patria).

Amatorii vor depune cel mai târziu până la începerea licitației o garanție în numerar de 5% din prețului oferit.

Banca Națională a României își rezervă dreptul de a decide.

66 (1-1)

De vânzare

bonuri de impozit și rente consolidate, în condiții avantezoase. Informațiile de lipsă se dau la Redacția gazetei.

65 (1-1)

Acum când vremurile sunt așa schimbăcioase și lucrurile din lume se schimbă dela ceas la ceas, nimenia nu mai poate trăi fără de o gazetă. Cea mai potrivită gazetă pentru plugari este »UNIREA POPORULUI« dela Blaj.